

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Sztán-ház, (posta mellett)
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.
Kiadóhivatal:
Györgyjakab Márton
könyvnyomdája
hová
az előfizetési pénzek és
hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak:
3 hasábos petisorsért vagy
annak helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyilvántartási díjak
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Előfizetési felhívás.

A „CSIKI LAPOK“ július—szep-
tember havi harmadik negyedére ezennel
új előfizetést nyitunk az eddigi feltételek
mellett. — Lapunk t. előfizetőit, kiknek
előfizetésük a második negyeddel lejárt, kér-
jük, hogy előfizetésüket minél hamarabb
megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szét-
küldésében semmi fennakadás ne történjék.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Előfizethetni Csik-Szeredában Györgyja-
kab Márton nyomdájában, — Gyergyó-Sz.-
Miklóson Kricsa Péter könyvkereskedésében.

Gyűjtők 6 előfizető után egy tisztelet-
példányban részesülnek.

Csik-Szereda, 1889. június hó 26.

Teljes tisztelettel:

a „Csiki Lapok“
kiadóhivatala.

A székely kitelepítés.

Levén e lap speczialis székelylap, mely
első sorban a székelyföldi érdekek előmoz-
dítására törekszik: a t. szerkesztő ur enged-
elmével egy, a nép anyagi helyzetével szor-
osan összefüggő kérdéssel akarok foglal-
kozni.

Néma gyermeknek anyja sem hallja
szavát. A székelyföldi érdekek ápolása ér-
dekében fel-felhangzott egy-egy jogos pan-
aszos hang, sőt országgyűlési képviselők
is érintették e nép fájdalmas húrjait, de
nem oly kitartással, oly tömött tervszerű
összeállítás- és végrehajtással, mint minővel
e magasztos conceptiójú ügy végeredményét
biztosíthatnák volna. Példa erre a hetvenes
években Budapesten megalakult „Székely-

Egylet“, mely kezdetben a székely értelmes
körök a rajongásig menő felbuzdulását éb-
resztette föl: na, anyai év lefolyása után,
tartalmas programja valósítatlan; a kor-
mány és Királyhágón túli társadalom ál-
landó figyelme nem vala e nép helyzetének
bővebb szemlélésére és javítására terelhető.
Fáj az ember lelkének, látva, hogy a kül-
föld előtt is tradicionális jó hírnévvel bíró
székely nép télen a denevérek álmát alussza,
nyáron pedig munkára termelt erős karok-
kal keresi az idegen territoriumot, hol phi-
sikai erejét értékesíthesse. A „Csiki Lapok“
1 és 2-ik számában a közgazdasági statisztika
szomorúan ecsetelte geographiai fekvé-
séből kifolyó állapotát; megdöbbentő az arány
népesség és vagyonbeli állapot között.

Az az ügyes kéz, mely e statisztikát
összeállította: hála rá kötelez minden székely-
földi lakost; tükört tart mindnyájunk szemé
elő, megfigyelendők: kik vagyunk és meny-
nyit érünk. Ily tükörbe látva magunkat, ne
csodálkozzunk, hogy a kenyérgkérdés lét-
kérdéssé nőtte ki magát; ne csodálkozzunk,
hogy a székelység Rómániába vándorol, hol
munkaerejét jól fizetik, de mint erkölcsében
megtámadott, magyar nemzetiségében meg-
szégyenített hontalan tér vissza hazájába.
Hát a nemzeti önérték semmi? — Igazán
minden honfi arcába szökell a vér, midőn
hallja, mily gúnyszavakkal traktálja az oláh-
honi bennlakó a kenyérgkérdésre bevándorló
székelyt, kiblen keresetnek irigy, féltékeny
versenyársát látja. „Miért jöttök ide, mi
nem megyünk a ti országotokba. B
magyar“ a szerény epithetorok közé tartozik.
E czimek, ha a munkást nem alterálják, a
gondolkodni tudó honfit mélyen sértik. Ön-
éretében módot keres, kell hogy keressen,
mikép óvhatná meg honfitársait és nemzetét
az ily megaláztatástól.

Könnyebben elviselhető volna a nemzet
testén ejtett ezen seb, ha csak néhány és
szórványos munkakeresőről volna szó, de a

jövő-menők száma megdöbbentő. A statisztika
e tekintetben kérelhetlen. Megbízható
kézből vett adatok nyomán csak a kászon-
alesiki szolgabírói járásból 1421-en vándor-
modtak útlevél kiadásáért. S ehhez hozzá-
adjuk a hadköteles szökevényeket, kik
száma mintegy 260. Hátha még elmozdul-
juk, hányan szöktek át a határon passus
nélkül? A főösszeg bizonyára megközelíti a
3000-et. Ez összeg csak egy járásból óriási
nagy. Az egész megyéből az évi népván-
dorlás bátran feltehető 10 ezere.

Ez egy világos kép a túltömöttség és
vagyonbeli állapot között.

Ezen előzmények után áttérek a czimbe
felvett kérdés tárgyalásába.

Mit egyesek aggódó honfikebellel érez-
tek, de azon segíteni nem tudtak; mit Jakab
Elek történésziünk hazafias tollával érinteni
igen, de megmozdítani nem tudott; miben a
budapesti „Székely-egylet“ jóakarattal bár,
de kevés sikerrel, hiába fáradozott, az most
a megoldás stadiumában van. Azt úgy látszik
az EMKE megoldja.

A székelyföldi túlnépesedés és vagyon-
beli állapot közti differenciát kiegyenlíteni
az EMKE-től remélhetjük. Ezen egylet ha-
zafias céljai megvalósításánál a székelyföldi
túlnépesedési állapotok megoldását is műkö-
dési körébe vette.

Az EMKE 1887-ik évi, Sepsiszentgyör-
gyön tartott közgyűlésén, melyen Csikvár-
megyéből is több notabilitás jelen volt, az
egylet buzgó és tevékeny alelnöke Bartha
Miklós a székely kitelepítés eszméjével és
tervével válaszolt azoknak, kik a brassói
adófelügyelővel az élen a székely anyagi
közviszonyok állapotán az ipar többlemü-
ágainak behozatalával akartak segíteni itthon.

Mindenesetre kívánatos, hogy az ipar
több ágai megteremtésével e nép kenyér-
kereset útjába igazítsassék; de az EMKE
saját céljaitól eltérő, ily egyoldalú — bár

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Az én városom.

Merész ember vagyok, talán túlmerész is. —
Például ezennel kijelentem, hogy az én városom:
egy leendő világváros. Hja! Nem lehet a jövőbe
látni, de az előjelekből lehet némileg következtetni.
De hát melyik az az én leendő világvárosom?
kérdhetné valaki. Nem mondom meg, hanem
azért önök t. olvasók rá fognak ismerni.

Ott van a székely „mustramegyében“, neve-
zetes arról, hogy híres (?) polgármestere van; to-
vábbá nevezetes arról, hogy itt csak ebben az
évben jutottak ama meggyőződésre, hogy márczius
15-ét mégis csak illő dolog volna megünnepelni;
itt szerkesztődik egy szélső jobboldali újság; itt
... nó de talán elég, — Önök már is tudják, hol
vagyunk.

Tehát ismétlem, hogy az én városom egy
leendő világváros. Látom a kételkedők mosolyát, a
hitetlenek fejcsóválgatásait, de én erős vagyok, mint
Luther: „quod dixi, dixi.“

Minden nagy város első és főtulajdonsága,
hogy sok mindent akarjon. Nó ebben a tekintet-
ben az én városom sok mással vetekedik, mert itt
nagyon sok mindent akarnak.

Pro primo! háromszéki vasút; ez már any-
nyira a közel áll a megvalósuláshoz, hogy mintegy
hallani véljük a mozdony dübörgését, — a gőz-
éles füttyét, mintegy látjuk a pályaházba berobogó

kocsisort, a tolongó útasokat — persze csak ak-
kor, ha késő estére hagyván a vacsorát, megkör-
nyékeznak az álom apró istenkéi.

Katonai iskola? késik az éji homályban.

Nyolcz osztályú gymnasium? itt már derül a
homály lassan-lassan.

Toronyóra? ez már érdekes dolog. Egy kis
magyarozatot is kíván. Hát tetszik tudni, nekünk
nincs óránk, egy olyan óránk, a mely aztán mérv-
adó lehessen. Hanem e mizerián eredeti módon
segít az emberi ész. Mikor érdemes harangozónk
úgy délfelé gyomrában valami hiányt érez, elindul
szép csendesen s ráhuzza a delet; estefelé, mikor
hirmondónak megérkezik a bivalcsorda egy érde-
mes tagja, rákondit az „Ave Máriára.“ Ez aztán
cronologiai pontosság!

Előre haladt pénzügyi viszonyainknál fogva
égető szükségét érezzük egy nyilvánossági joggal
felruházott zálogháznak. Ezt is akarnak csinálni.

Hallom gázvilágítást és vízvezetékét is ter-
veznek — hát l a u d a n d a v o l u n t a s.

Nó de ne álmodozunk, hanem beszéljünk arról,
a mi van. Hát vannak kérem egészen modern
mezbe bujtatott rendőreink (csak a gorombaságuk
régii) s mi több még meg is vannak számozva,
nehogy eltévedjen valamelyik. Igaz ugyan, hogy a
létszám jelenleg, béke idején 6, azaz hat, de az
nem tesz semmit, mindent képes pótolni a kapi-
tány ur hatalmas bajusza.

Van kérem egy tágas piacunk, a fele legelő,
hova a vidéki szekeresek szokták lovaikat kicsapni.
Ez is a vendégszeretetnek megható példája. De

hallom nem sokára tábla fogja hirdetni: itt ti-
los a legeltetés.

Különbö megjegyzem, hogy mi nagy ked-
velői vagyunk az idylli örömlőknek.

Hát nem kedves látvány-e kérem, midőn a le-
nyugvó nap végső sugarai megaranyozzák a dicső
emlékü Schwarzenberg-csarnok dicső homlokát,
míg az árnyékban a 48-as emlékoszlop kőoroszlán-
jai dühös pillantásokat vetnek rája. Hisz ez
valóságos képletes kifejezése az elnyomatás ko-
rának.

Eközben megérkezik a csorda, illő sorrend-
ben, elől a bivalok az ő lassu, méltóságos lépteik-
kel, kolompjaik hangja okvetlenül szelidebb érzel-
meket képes kelteni kebleinkben; azután jönnek
sokkal gyorsabb tempóban a disznók, esős-idejében
keservesen sirva-riva, jó időben az ő speczialis
megelégedést kifejező rőfögéseit hallatva, majd
megkondult az esti harangzó s aztán ezekből a
különböféle hangokból lesz egy nagyszerű harmonia,
melyet egy zeneköltő barátom fel fog dolgozni
Egyveleg v. Phantasie alakjában s talán a zene-
akadémia műértői feltalálják benne a népies za-
matot.

A bivalok hazatérte után, míg szintársula-
tunk volt, elmentünk színházba, s úgy a hogy hát
műélvezetben is részesültünk, hanem a vidéki szin-
társulatok rendes miseriái: a szegénység a diszi-
tésben, néha-néha a rendezés ügyetlen volta s
egyik-másik színész izetlenkedése gyakran össze-
rontá minden illúziókat.

Midőn egy király egy közönséges faszéken ül,

közösjait képező — úgy tárgyalásába bele nem mehetett, hanem kifejtett programja szerint a hazafiság, a magyarság előmozdítását kötötte össze a túlnépesség gyérítésével vagyis kitelepítésével.

Ilyformán az EMKE is célja felé halad, a székelyföldi túlnépesezési állapotból kifolyó anyagi miseriák is enyhíthetnek a nyugatra irányuló kitelepülő székely rajok mozgósítása által. A túltömöttség meggyérül, de az EKME-nek egyik főterekvése is eleretik, t. i. a magyarságnak beékelése a nyugoti különféle nemzetiségek lakta vármegyék terrenumába.

Az EMKE-nek ez a törekvése oly magasztos feladat, melyet nemcsak figyelemmel kell kísélnünk, hanem a keretbe beillesztendő élőképét előkészítenünk. Tesszük ezt midőn e megye szegénysorsu, dolgozni szerető fiainak figyelmét a kitelepítés már elhatározott és nemsokára fogantatandó műveletére már eleve felhívjuk.

A kitelepítési tervet részleteiben nem ismerjük, de annyit mégis tudunk, hogy a kincstártól és magánosoktól telepítési célra megvett földterület a leteleplők között 5% kamatozás és 1% törlesztés mellett tulajdon gyanánt kiosztatik. A telepeseket kész berendezett épületek várják. A hármass ugarrendszer szerint beosztva, kiki annyi földet kap, hogy adó-censusa választó-polgárrá minősítse. Templom és iskola, közerdő és közlegelő minden telepes részére biztosítottatik.

A székelységnek itthon két előnye van: a szellemi téren lelkiéletének tápot adó szép templomai, és kulturalis állapotának hévmérői, nagyrészen jól berendezett iskolái; anyagi téren elegendő tüzi- és épületfát adó közerdői és szép marhaállományt biztosító közlegelői. E két előnnyel messze tulszárnyalja a nyugati vármegyék lakosságát. De ha e két előny a kitelepítésnél a telepes részére biztosítottatik, megszűnik minden aggodalom az új otthon készsége elfogadására nézve.

Gyakorlati szempontból óhajtandó volna, hogy az EMKE-nek csikmegyei fiók-egyesülete tegye magát érintkezésbe az egyesület vezérférfiaival. Hozassék minél tágabb körben nyilvánosságra, melyik colonia van kiszemelve első sorban a benépesítésre. Körztessenek a telepítési feltételek minél részletesebben. A jelentkezők vétessenek jegyzékbe. Az ily tervszerű raj átvitele, ha kedvező otthonra talál, megállapodik, új rajokat bocsát a haza szent oltárához szentséges áldozat-méz gyűjtésére.

Ez az igazi praktikus hazafiság! Ter-

midőn alföldi korcsma épen olyan, mint egy nagy-úri salon, legfennebb az ablakok befüggönyözése akarja mutatni, hogy „ime mégis csak salon vagyok én”; és sok más ilyen, a hatásra minden tekintetben gyengítőleg bató körülményt oly kevés költséggel ki lehetne kerülni; azoknak figyelembe nem vétele valóban vétkes könnyelműség a közönséggel szemben.

Megtörtént kérem, hogy a szerelmes Don Juan és az imárott donna legjavában enyelegtek az ablakban, midőn éremülten láttuk, hogy egész ház esett a gavalérra, a ki azonban nagy lelki megnyugvásunkra minden herkulesi erő nélkül állita helyére egy leomlott házat, még talán emeletes is volt.

Más alkalommal, midőn Bánk-bán Biberách urat üldözi s ez gyorsan magára zárja az ajtót, megtörtént, hogy magának Bánknak kellett tartania az ajtót, nehogy az kinyíljenek, — vagy talán épen a fejére essék.

Ez a diszitök és rendezők hibája. A színészek és színésznők komoly, ambitiosus tagjai a társulatnak, hanem van egy hibájuk: egyik-másik túlságos kedvelője a rögtönzésnek. Ez pedig olyan dolog, hogy vagy nagyon mértékkel kell a színésznek a rögtönzést használni, vagy nagyon ügyes és csattanósnak kell annak lenni.

Mert kopott vicczekkel állani elő, csömörésig megunt ötleteket potyogtatni; nagyon kényes dolog és jóízű ember olyankor hamar hátat fordít a színháznak.

Lehet, hogy rosszul esik Miklóssy urnak a

jeszteni a hazafentartó elemet és értékesíteni a közgazdaság munkaerejét az önfentartási ösztönnek szolgálatában.

De addig, míg a kitelepítés hazafias ügye kezdetét és szerencsés bevezetését veszi: a zóna-rendszer igénybevitelével munkásainkat nyugot felé irányíthatjuk. Egy tudakozó intézet beállítása „keresztetik” jelszóval a székely munkaerőt azonnal nyugatra terelné. Vasútaink e célra nagyszerű kedvezményeket biztosítottak, a mennyiben ez évi augusztus elején életbe lépő olcsó személyszállítás mellett még 50% utazási kedvezményt biztosítanak. — Hiszszük, hogyha a csiki vasút is kiépül, a jólét csatornáit is megnyitnak, s a vándorlás színtere keletről nyugatra lesz áttéve.

H—ú F—z.

A hazai kisednek élete.

Az országos kisednevelési kiállítás bizottsága felkérte Xántus János urat, a m. nemzeti muzeum ethnographiai osztályának örét, sziveskedjék a kiállítás számára szász és sváb gyermekgondozási tárgyakat, és gyermek-öltözeteket beszerezni.

Xántus ur megfelelt a bizottság óhájának, s nemcsak szász és sváb tárgyakat, de azon kívüli román, sokác, bolgár és rábaközi magyar tárgyakat is gyűjtött, a vallás- és közoktatási miniszter ur ő exzellenziája megengedte, hogy ezen gyűjtemény felállítassék a küszöbön álló kisednevelési kiállításra.

A gyűjtemény a fentemlített 6 nemzetiségből, magában foglalja a bölcsőket teljes ágynemű-felszereléssel, pólyababákat, 5 éves leánykák és fiúk teljes öltözékét, azontal készülékeket járnai tanulásra, s más egyebet is, a mi a gyermekek korai gondozására használatni szokott a különféle nemzetiségek által.

A gyűjtemény az illető nemzetiségek azon lakhelyeiről szerezett be, mely központnak tekinthető, s hol a házi ipar fűdözi még legnagyobb részben az ethnographiai tárgyakat, csak részben tűnt el még, s mai napság is használatban van.

Minthogy ily népies viseleteknek csakis úgy lehet gyakorlati értéke, ha azok kellő összeállításban szemlélhetők, a bizottság elhatározta, hogy babákat készített papier maché arczokkal, és kezekkel, s azokat felöltözteti a muzeum népies öltözekeibe s úgy állítja ki.

Ezen kis gyűjtemény ekként felállítva igen érdekes és tanuságos lesz, mert megfogja mutatni, mely nemzetiségek olvadnak be és minő mérvben, az úgy nevezett polgárosodott és czilivizált öltözkövelők tömegébe, s melyek azok, melyek még ragaszkodnak az ő nemzeti és festői ruházataik fentartásához.

Meg fogja a gyűjtemény azt is mutatni, minő öl-

miket most mondottam, de jól jegyezze meg, hogy nagyobb jóakarója önnök az, ki kimondja az igazat, mint az, a ki minduntalan dicséri!!!

Elmentek ők is. Jó emléket hagytak hátra, sőt egy pár könnyen lobbanékony szívet el is vettek a szépnembeliek.

Most mit csinálunk?

Hát néha-néha, mikor az Isten megereszti áldását, csak ki kell könyökölni ablakunkba, s alkalmunk van gyönyörködni a rohanó vizárban, a locsogó habokban, s ha valakinek kedve szottyán, akár csolnakázhatik is.

Ha kitiszul az ég, elmegyünk a sétátra. Van nekünk kettő, a harmadik most szülletik.

Az alsót más halandók fákkal szegélyezett országútnak neveznek, de mi sétátra nek hívjuk s élvezzük esténként a sötétséget, néha-néha egy szerény kinézésű lámpa halvány fényét, a kocsi által felkavart port — a Donau-walzer és a szűz innája bájos accordjait. Igaz, hogy talán sehol sincs annyi fogfájós ember, mint itt.

De különben ne higgyék, hogy zene dolgában hátra vagyunk, a Fischerin du kleiné már nálunk sem új nóta.

A felső sétátra vezető út kellemes élvezetekkel kecsegtet. A piac közepén művészi rendtelenségben gerendák hevernek szanaszét, melyeknek rendeltetése még rejtély előttem. A kilátás meglepő: az impozáns kinézésű collegium s az arisztokratikus Schwartzenberg-csarnok (melleleg városbáza), s a nem tudni miért Bazárnak nevezett leányiskola képezi a főutat, a mit mi korzó-

tőzök darabok állítanak ki még ma] is a tartós, szép és festői házi ipar útján, s melyek azon öltözeteczikkek, melyek már silány gyáripar segélyével pótolhatnak olcsóságuk miatt.

Ezelőtt egypár évtizeddel még az egész népies viselet kellékeit a házi ipar fűdözte, ma azonban igen sok czikk silány, és részben egészen eltérő ízlésű bolti czikkekkal pótoltatik, s így a nép — az ethnographia keretébe tartozó — ezen szükseglete nagy módosításon és változáson ment át.

Egészben és lényegében azonban az eredeti typus mindenütt még megvan, s azért eleve is figyelmeztetjük a tisztelt közönséget a kiállítás ezen érdekes gyermekbabák csoportjára, mely figyelmét és érdeklődését kétségkívül nagyban lekötöni fogja, s mindenki látni fog ottan gyermekbabákat oly öltözetben, minőket még nem ismer, úgy előtte szokatlan leend és meglepő a különféle nemzetiségek bölcsői, melyek csak most állítanak ki tömegesen és együtt.

Érdekes látvány lesz a sok pályázott bábu is, s áttekintést fognak nyújtani, hogyan pályázzák be a különféle nemzetiségek csecsemőiket, hogyan kötik be s miképpen öltöztetik azokat. Ezek közül több igen feltűnő, gazdag és szép látványt fog nyújtani.

Csak azt lehet sajnálni, hogy sem idő, sem kellő anyagi eszköz nem állott rendelkezésére, hogy az egész országból össze lehetett volna szerezni egy rendszeres és teljes kiállítást ezen keretben, de így is, a hogy van — úgy hisszük — a közönség tetszését nagy mérvben megfogja nyerni s figyelmét lekötöni.

Egyes ügybarátok különben igyekeztek ezt a hiányt kipótolni s a kiállításra hasonló tárgyakat küldeni be. Bende Imre püspök Beszterczébányáról küldött gyermekbölcsőt s játékszereket, Bogdán Lajos Károlyvárról horváthországi hasonló tárgyakat, Bartóky Lászlóné békéscsabai gyermek szoba összes berendezését, Gyarmathy Zsigáné egy kalotaszegi viseletbe öltöztetett babát, Odor Emilia több dunántuli gyermek ruhát s játékszert stb.

S z i n h á z.

Nem irtuk alaptalanul lapunk mult számában, hogy városunk közönségének egy része az operette előadásoknak tartotta fenn színház látogatási kedvét.

Na hát e kedvét be is tölthette. Egész héten csupa operette, egyetlen dráma és egyetlen népszínmű hozatott színre.

Operette bemutatónál Konti József „A suhanc” című operettje adatott. Épen bemutatónak való volt. Játszottak ebben a személyzet legjobb erői mind, s így egyszerre volt alkalmunk gyönyörködni a G. Petrovits Ilka és Feketéné csinos játékában és szép hangjában. Élveztük a Kömley, Bányay és Csige ügyes alakítását, s hallottuk a zene- és ének-

nak nevezünk, a mi azt bizonyítja, hogy a képzelőtehetségnek sem vagyunk hiájával.

Na de had beszéljek a felső sétátról. Kérem le a kalappal! Itt három drb lámpa terjeszti pazar fényét; itt már háttas padok és sűrű bokrok is vannak; de Isten tudja mi okból, nem szereti közönségünk ezt a helyet, mikor legtöbben vagyunk, akkor 15-ön vagyunk. Talán azért, mert ráfógták, hogy az az adósok és szerelmesek sétánya, de hisz éppen azért mindig tömve kellene lennie?!

Bizonyosan azért van, hogy senki sem szivesen vallja be magáról, hogy adós, s talán mégkevésbbé, hogy még bizony szerelmes is.

Társadalmi viszonyaink meglehetősen patriárlálisok. Eléggé bizonyítja, hogy pár évvel ezelőtt egy fiatalember jó t é k o n y c z é l u e s t é l y t rendezett, hogy adósságait kifizethesse; a publicum jól mulatott, tánczolt reggelig — a domine kifizette adósságait, s most boldog férj és családapa.

E módot ajánlom minden adósságos és házasulandó fiatalembernek.

Végül megjegyzem, hogy szép asszonyokban bővelkedünk, ennek következtében házibarátokban sem szenvedünk hiányt, s mi sem természetesebb, hogy a jámbor, szarvakkal ellátott s megcsalott férjek is csak úgy hemzsegnének — a kaszinóban; a mig otthon — —

Ugy-e eredeti egy város ez az én városom, b o r z a s z t ó e r e d e t i.

Satyr.

kar öszhangzó productióit. Ez előadásnak minden része jó volt, s az idén még akkora nagyszámban soha össze nem gyűlt közönség teljesen meg lehetett elégedve.

Második előadás volt Planquette fülbe mászó zenéjü „Rip Van Winkle“-je. Ez sem állott az azelőtti napon látott előadás megett, s hogy még sem volt a megelőző napihoz hasonló számú közönség, annak oka, hogy nem először adták Csikban e régényes szép operettet.

A pénteken, július 26-án színre került „Mikádó“ már sokkal kevésbé ütötte meg a mértéket, s a „Rip Van Winkle“-énél nagyobb számú közönség azzal a megjegyzéssel távozott, hogy más alkalommal folyékonyabb és kevésbé vontatott előadását látta az excentrikus darabnak.

„Nebántsvirág“-ban ismét kárpótlást nyújtott Miklósy a „Mikádó“ gyengébb voltáért. Feketéné ebben oly kedves volt, s Bányay és Kömley comicum pedig annyira mulattató, hogy e második operette új dicsőséget méltán számíthatni a társulat legjobb sikerei közé.

Vasárnap f. hó 28-án „Ingyenélők“-öt, a Miklósy idény alatti egyetlen népszínművet néztük végig. A főváros alsóbb osztályainak és a falunak néhány alakja után népszínműnek keresztelt darabban G. Petrovics Ilka „Sári“-ja, Rónay Karola „Gangos Eszter“-e és Csige „Jani“-ja többször tapsra hívták fel a közép számban megjelent közönséget, különösen „Sári“- tetszett nagyban, ki játékaival, kedvességével sokban emlékeztetett Blahánéra, a népszínház első csalogányára.

Az elmúlt hétnek még egyetlen darabjáról kell megemlékeznünk, a Rónay Karola jutalmán adatot „Thurán Anná“-ról, s legelső sorban ki kell jelentenünk, hogy a közönség nagyon méltánytalan volt a jutalmazandó és a darab iránt egyaránt. Az akadémia által 1000 arany forinttal jutalmazott pályamű több érdeklődést, a czimszerep személyesítőjének ismert tehetsége és buzgalma nagyobb pártolást érdemeltek. Ez előadáson nem látszott meg, hogy a közönség gyér száma a szereplő játékedvét okvetlenül elrontani szokta, mert Rónay most is a régi volt. Különben a közönség gyér számaért a kapott tapsok sűrű-volta némileg kárpótolhatta. Azjelismerő tapsban részesültek még Miklósy Ilonka és Török Mariska, a férfiak közül pedig Bárdy és Csige. dr.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Lapunk jelen számával egy fél iv melékletet adunk.**

— **Kinevezések.** Szász Károly, adófelügyelősi számgyakornok a kolozsvári pénzügyigazgatóság III. oszt. számtiszté; — Köllő István adóhivatali gyakornok a b.-hunyadi adóhivatalhoz VI. oszt. adótiszté; — végre Mialovics Viktor kézdívarshelyi jbirósági díjnok a csikszeredai kir. ügyészeghez irnokká nevezettek ki. Gratulálunk.

— **Tusnádfürdön** a f. hó 28-án megtartott „Anna-bál“ igen fényesen sikerült. A négyeseket 38—40 pár tánczolta, s a legjobb kedély uralkodott ez évenként elmaradhatlanul megtartatni szokott táncmulatságon, mely éjféltán 2 óráig tartotta összegyűlve a fürdő vendégeit. A bál tiszta jövedelme 80—90 frtra tehető.

— **A Miklósy Gyula** igazgatása alatti szintársulat jövő hó 4-én, vasárnap tartja városunkban utolsó előadását, tehát tekintettel, hogy pénteken, aug. 2-án, nem lesz előadás, még csak négy darab kerül színre, és pedig szordán jul. 31-én „Eleven ördög“, csőtörtökön aug. 1. „Trapezunti hercegnő“, szombat aug. 3-án „Ördög a földön“, és végre vasárnap aug. 4. „Boccaccio“. Hétfőn, aug. 5-én a társulat Marosvásárhelyre utazik.

— **A közönség figyelmébe.** Sokan élnek ama téves hitben, hogy a d. u. 6. órai postazárás után a posta szekrénybe dobott leveleket a reggeli órában nem továbbítja a csikszeredai posta hivatal, hanem csakis 1 nappal később indítja utnak. Ezzel szemben jónak látjuk a közönség tudomására hozni, hogy nemcsak az egyszerű levelek, de az ajánlott levelek is minden bizonytal továbbítva lesznek, ha 6 óra után, sőt az éjnek bármely órájában tétetnek is a postaszekrénybe. Az ajánlott leveleknel azonban szükséges, hogy az „ajánlott“ kifejezés feltűnő módon irassék a levélre, s természetesen kellőleg fel bélyegezve is legyen. Ily esetekben az udvarhelyi póstától fog a feladóvény Csikszeredára küldetni, hol a levél feladójának kiadatik.

— **Nyolczszázötven forintot nyert** a Nagy-Szebenben folyó hó 17-én megejtett huzáson valaki. A nyerő számok: 7, 30, 32, melyeket a csikszeredai lottógyűjtőben tett meg a szerencsés nyelő, ki ezideig nem jelentkezett.

— **Az országos kisdednevelési kiállítás,** melyet a Mária Dorothea főhercegnő védnöksége alatt álló tanítónők egyesülete rendez, augusztus hó 8-án nyílik meg Budapesten a volt kerepesi-uti Belezny-kertben a nemzeti színház mellett. A kiállítás a kisdedek összes ügyeit felkarolja s e mellett, hogy tanúságai maradandóak legyenek, kiváló orvosok, tanfériak s irók előadásokat fognak e tárgyakról tartani, melyek külön füzetekben adatkak ki. A kiállítás október közepéig tart s belépti díj csak 30 kr. lesz.

— **Hirdetmény.** Csikmegye közigazgatási bizottsága július hó 8-án kelt 732 számú határozatával a brassó-tölgyesi ut 158—163, és a gyergyószentmiklós-parajdi ut 23—27 km. szakaszán 340 drb, továbbá a brassó-tölgyesi ut 184—212 km. és az ó.-toplicza-borszéki ut, 90—94 km. szakaszán 630 drb. 2 m²-es kavics halom szállítását és begyázását 1150 frt; illetve 2144 frt 30 kr. összeg erejéig engedélyezte. A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1889. évi augusztus hó 3-ik napjának délelőtti 10 órája a csikvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt s a két munkára külön-külön szóló ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magyar kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

— **Uj iparvállalat** létesítetik közelebről Kolozsvárt. Az új vállalat ásványzappant fog előállítani, mely hidegvízben, tengervízben is használható. A szappanhoz való ásvány Erdély egyik speciális ásványa. A vállalatához szükséges tüke biztosítva van s az új gyár közelebről meg is kezdi működését.

— **A ki az éggel tréfál.** Galgócziólr írják, hogy e hó 20-án Schey Miksa bárónak Tornócz közelében felső-jattói pusztáján nagy vihar dühöngött. A szabadban dolgozó munkások közül többen fák alá menekültek s az egyik fa alatt keresett menedéket Mészáros Zsigmond farkasdi legény is, ki tréfára, bolondságra mindég kész ember volt. A mikor villámlott, többször felkiáltott, mellére ütve: „Ide üss, ha tudsz!“ Alig hogy kimondotta e szavakat, újra megvillant a villám, beleütött a fába s a legényt leterítette. A fa két felé dült, a legény meghalt. A fa alatt levő többi embert is érte a villám, három leányt és egy fiatal munkást a fején sebesített meg, Részó bérést pedig meg bénította úgy, hogy most élet-halál között van. A puszta tulajdonosa azonnal Tornóczra küldött orvosért, megajándékozta a sebesülteket és a szerencsétlen legényt a saját költségén eltemettette.

— **RÖVID HIREK.** A párisi kiállítást az első tíz hét alatt 7.991.806 ember látogatta, tehát 8194 ember híjján 8 millió. — Vilmos császár meghívást kapott Lipót belga királytól, hogy Angliába utaztatáun látogassa meg a belga udvert. — **Mária Terézia kortársa** halt meg pár nap előtt Konstantinápolyban, az ottani ejubi negyedben: Arpadi Balí Bada dervis 125 éves korában. Nyolcz szultánt látott trónra lépni s élt már abban az időben, a mikor Mária Terézia volt a magyar király. — **Elpusztult község.** Miklósvágás sárosmegyei községben mintegy száz ház leégett. Leégett a templom is, mely részben a XIV-ik századból való. — **Az Eiffel toronyról** egy kis füzet jelent meg Kolozsvárt, Horacsik Jánosnál. A nagy torony hívei élvezettel fogják forgatni a füzetet, mely a torony hasznát és érdekességét minden oldalról megvilágítja. — **A pápa elutazása.** Számos spanyolországi város képviselő testülete feliratokat intézett a pápához, felajánlva vendégszeretetüket, arra az esetre, ha elhagyná Rómát. — **Stefánia** özvegy trónörökösné három heti távollét, után e hó 27-én ismét Luxemburgba érkezett és néhány napra rá Ostendébe utazik. — **A zónatarifa** a m. kir. államvasutakon, északkeleti vasuton és a csatlakozási forgalomban a kassa-oderbergi vasuton is augusztus hó 1-én lép életbe. — **Péchy Manó gróf,** a régi Deák-párt odaadó hive, az ország egyik zászlós ura, július 25-én délután boldogkövárajjai kas-

télyában elhunyt. — **Ki lesz a trónörökös?** Czáfólatok daczára ismét felmerült a hír, hogy Ferencz Ferdinánd főherceget proklamálni fogják trónörökösnek, miután Károly Lajos főherceg trónöröklési jogáról lemondott. — **A miniszterek erdélyi körútja.** Baross Gábor és Weckerle Sándor miniszterek, Lukács Béla államtitkár, Ludvig államvasuti igazgató, Langer főfelügyelő és nagyszámu hivatalnok kíséretében e hó 25-én délelőtt 10 órakor különvonaton Brassóba érkeztek. Déli 12 órakor a miniszterek azután tovább utaztak Predeál felé Bukarestbe. — **Magyarok Londonban.** A turin-párisi kirándulás tagjai közül 110-en Párisból egy csoportban átrándultak Londonba. — **Kossuth nevenapja Kolozsvárt.** Kossuth Lajos nevenapját az idén megünneplik Kolozsvárt is. Az egyetemi ifjuság néhány tagja indított mozgalmat ez irányban s a kezdeményezést örömmel fogadták városzerte. — **A debreczeni dalosokat** Marosvásárhelyen leirhatlan lelkesedéssel fogadták. Tiszteletükre 500 terítékes banquet volt, melyen a város lakosságának színe java vett részt. — **A világ legnagyobb léghajója** lesz az, melyet a newyorki léghajóstársaság tervez. A léghajó akkora lenne, hogy megbirjon 200 embert és 55 tonna terhet. A nagy mű egy negyedmillió dollárba kerülne.

KÖZGAZDASÁG.

Átmenet közönséges kasokról a mükaptárokkal való méhészkedésre.

Az ingószervezetű vagyis mükaptárokkal a méhészkedés utóbbi időben már oda fejlődött, hogy méheskéinknek minden egyes mozdulatát figyelemmel kísérhetjük; minek következtében ha bajukat látjuk sokkal könnyebben segíthetünk is rajtok, mint az eddig használatban volt közönséges kasokkal.

A mükaptárak olcsóságuk és könnyű kezelhetőségüknél fogva mindinkább kezdenek tért foglalni, a minek eredményét megynkben is sok helyen örömmel tapasztalhatjuk, s hiszen is, hogy pár év mulva alig lesz oly méhész gazda kinek legalább egy két mükaptára ne legyen annál is inkább, mert mint mult évi kúrutam alkalmával tapasztaltam, megynkben is többen foglalkoznak azok készítésével.

Az ingó szervezetű kaptárak hazánk kedvezőbb égalji viszonyokkal bíró vidékén ma már annyira elterjedtek s annyifélek vannak használatban, hogy azoknak ismertetésére igen sok idő kellene.

Ezen kaptárak közötti eltérések leginkább az oldalfalak minősége és az oldalfalak külbözetében rejlenek, kivéve a „Göndöcs-féle lapozó méhlek“-ot, mely ugy a kaptár készítés módjára, mint a keretek elhelyezésére nézve eltér a többitől.

Hogy melyik a legcélszerűbb ezen kaptárak közül, arra nézve megállapodás nincsen, s így általánosságban azt lehet a legjobbnak mondani, a mely minden jótulajdonai mellett a legolcsóbb is.

Egy ilyen — különösen olcsóságánál fogva — kis gazdáknak igen ajánlható a „Bodor“-féle kaptár, mely a békésgyulai kiállításon pályadíjat nyert, s az erdélyrészi okszerű méhészegylet által is terjesztésre elfogadtatott.

Ezen kaptár, mint minden mükaptár keretekkel van ellátva, melyeknek mindenike könnyen kisedhető és visszarakható. A kaptár belsősze három osztályra van beosztva s így egymás felett függélyesen 3—3 darab keret helyezhető el. A 2 alsó osztály a felsőtől vékony fedő deszkáskák által van eiválasztva, melyeknek egyikén egy „Hannemán“-féle ráccsal ellátott lyuk van. Ezen ráccsal ellátott lyuk arra szolgál, hogy a dolgozó méhek szabadon járhasanak a felső ürbe, míg ellenben az anya és a hereméhek azon át nem bujhatnak.

A fedődeszkák által elkülönített alsórész költő-ürnek, a felső pedig méz-ürnek nevezetik.

A kaptár ugy van készítve, hogy minden részbe 9 tehát összesen 27 keret helyezhető bele. A keretek egy üvegezett ablakkal s ezenkívül egy rendes ajtóval zárhatók el, mely szelelőlyukkal van ellátva.

A szelelőlyukon vékony sodrony szövet van alkalmazva, mely a moly lepkék ki és bejárhatását akadályozza.

Míthogy ezen kaptárak oldalai vékony deszkából vannak készítve, mely nyáron a melegnek télen pedig hidegnek nem képes eléggé ellent állani, szükséges azokat egy a czélra készített tapasszal betapasztani, mely czélra a kaptárak oldalai célszerű 3—4 cmre kiálló léczekkel vannak ellátva.

A tapasztásra legalkalmasabb, ha 1 rész agyag, 1 rész marha trágya és 1/2 rész hamuból készítünk tapaszt, melybe egy kevés pólyát vagy apróra vagdalt csepűt teszünk, hogy jobban össze tartson; még czélszerűbb azonban, ha egy kis enyv-oldatot is keverhetünk közé.

A tapasztásnál a kaptárt egészen ki kell üríteni, és először csak egy ujnyi vastagon betapasztani, s ha a megszáradt azután folytatni. Ezen tapaszt ha megszáradt igen könnyű, tartós és a mellett télen kellő meleget tart méheinknek. Tapasz helyett lehet a kaptár oldalát szalma vagy gyékényeljs jól befedni, ennek azonban hátránya az, hogy az egerek bele fészkelnek.

Mint hogy gazdáink legnagyobb része ez idő szerint közönséges kasokkal méhészkedik, megemlítendőnek tartom a megnevezett átmeneti kaptárt, mely áll egy deszkaládácskából a mit mindenki könnyen készíthet magának. E láda úgy van készítve, hogy abba a megfelelő méretű keretből 6—7 db. bele helyezhető legyen.

Alsó része vagy is fenéke mintegy 5—8 cm átmérőjű lyukkal van ellátva, a mely lyukra „Hanneman“-féle rács szegezhető. Ezen kaptárnak czélja az, hogy jó mézelő időben a közönséges parasztkasokból is tiszta mézet nyerhessünk a nélkül, hogy a méheket leölnök avagy építményeiket össze-rongálnók. Célja továbbá az is, hogy általa a közönséges kasokkal való méhészkedésről műkaptárokkal való méhészkedésre annál könnyebben átmenhessünk.

Használása ugy történik, hogy a közönséges kas tetején egy megfelelő nagyságu nyílást készítenk, s ezt ráillesztjük. Miután ennek fenéke rácsal van ellátva azon át sem az anya, sem pedig a hereméhek fel nem juthatnak, s így a dolgozók tiszta szűz mézet fognak bele gyűjteni. Ennyit a a kaptárokról és azok szerkezetéről elmondva, át-térek a méhészet gyakorlatára s miután, mint tudva van legtöbbször közönséges kasokkal méhészkednek, szükségesnek látom itt az átmenetéről egyetmást elmondani.

Az átmenetel legkönnyebben az említett átmeneti kaptárok segélyével történik a következő képpen tavasszal midőn méheink már rajzásra kezdenek készülni az átmeneti kaptárokat lépkezdettel ellátott keretekkel rendezzük be és a közönséges kas tetejére helyezzük. A méhek előre — szokatlannak tartván a méhlap felső részében levő üres tért — nehezen fognak megbarátkozni vele, de később megszokják, s különösen ha már a kas alsó része tele van építménnyel csakhamar tele fogják építeni. Ha azt akarjuk hogy méheink minél hamarabb felkapjanak, akkor igen jól tesszük, ha a kaptárba mézzel telt lépet, vagy pedig egy kis edénybe mézet helyezünk.

Leghamarabb fölkapnak a méhek akkor, ha a kis kaptárba még fiasításos lépet helyezhetünk a mit ha műkaptárokkal nem rendelkezhetünk, közönséges kasból is vehetünk ki, s egy üres keretbe bele helyezve beteszünk.

Ha a kaptárokat nem méznyeres czéljából alkalmazzuk, akkor a fenékén levő rácsot nem tesszük fel azért, hogy az anya is följuhasson és az építendő lépekbe fiasíthasson.

Ha már most a méhek annyira elszaporodtak, hogy rajzásra készen vannak — a mit megismerhetünk abból, hogy igen sok méh a kora reggeli és késő estvéli időkben is a röp-jük körül tétlenül ül, a herék erősen járnak s ezenkívül, ha a kast fölfordítjuk annak alsó részében befedett és megbarnult anyaházakat találunk, akkor a kis kaptárból megkészhethetjük a rajt, még pedig oly formán, hogy eléveszünk egy rendes kaptárt és a kis kaptárban levő kereteket abba oly formán helyezzük át, hogy minden két tele keret közé egy üres keretet teszünk, először azonban a lépeket megvizsgáljuk, hogy az anya rajta legyen a kereteken, s ha esetleg anyaházak volnának, azokat eltávolítjuk, a mit különben az áthelyezés után magok a méhek is lerágnak.

Az így áthelyezett családócskának népe, méze és fiasítása meglevén, csakhamar megerősödik, s még öszig elegendő mennyiségű mézet fog hozni.

Ilyenkor azonban vigyázni kell, hogy a parasztkasban megmaradt népek is legyen anyyi fiasítása vagy legalább fiatal dolgozó petéje, melyből magának anyát nevelhessen, mert különben az egész család csakhamar tönkre menne.

Ezen műtétet azonban csakis a rajzás idején szabad végeznünk, a mikor úgy anya-fiasítások

mint dolgozó peték már vannak kibujó félben. Legjobban tesszük, ha a fúradásot nem sajnálva figyelemmel kísérjük, s akkor tesszük, a mikor a fiatal anya már ki akar kelni.

Ha a parasztkas igen nagy és a lépekkel kevés méhet tehetünk át a műkaptárba akkor jól tesszük, ha az új családot az anyakas helyére, amazt pedig, egy új helyre tesszük azért, hogy az idősb méhek régi helyüket megszokván abba fognak vissza röpülni, az anyakásban pedig elég lesz fiasítás, a mi napról-napra kel, s így enek is népesége szaporodik.

Ezen műtét végrehajtására inkább a kora reggeli időszakot válasszuk, s végrehajtása után, ha a kasok eleje szabadon van, azaz méhesünk nem zárt az új kas elé oly tárgyakat rakunk, a mivel annak a régi kas kinézését adjuk meg.

(Vége köv.)

Felölös szerkesztő: **Dr. BOCSKOR BÉLA.**

Főmunkatárs: **VITOS MÓZES.**

Kiadó: **GYÖRGYJAKAB MÁRTON.**

NYILTTÉR*)

Fischer Győző

városligeti testgyógyászati és Hidegvizgyógyintézet Budapest, Hermina-át 1525.

(ezelőtt dr. Fischer-hoff-féle vizgyógyintézet).

Az intézet gyönyörű parkban, emelkedett helyre fekszik. Berendezése első rangú, a lakásokról, kényelemről, szórakozásról mindenképpen gondoskodva van. Levegője, vize kitünő. A gyógyintézetben gyógyítatik mindenféle **izületi és csontbaj, gyuladások, ficzamosodások, törések, izület merevülés, zsugorodás, csontgörbülések, a térd és láb sokféle elferdülése, hátgerincz görbülések, tyukmell, ferdényak, veleszületett ficzamosodás.** A végtagok **viszortagulása, vastagulása.** — A **hátgerinczszorvadás** (tabes dorsalis) **Charcotnak,** a hírneves párisi tanárnak legújabb elvei szerint és fűző által is sikerrel gyógykezeltetik.

A hidegvizgyógyászati osztályban minden ilyen kezelést igénylő beteg felvétetik. A betegek **bentlakók** vagy **bejárók** Prospektus ingyen.

Hozzám intézett irásbeli felhívások ajánlva küldendők.

*) E rovat alatti közleményekért felelősséget nem vállal a Szerk.

Szám 2235—1889. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy sepsiszigyörgyi idős Fejér Gergelyné, Kricsa Juliánna végrehajthatónak oda való Czárán Edéné s társai, végrehajtást szenvedők elleni közösség megszüntetése és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszederdai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbíróóság) területén levő Gyergyószárhegy és Borszék község határán fekvő a Gyergyószárhegy II. rész borszék 67-ik sztjkvben A 1 rdsz. 110 hrsz. alatt felvett ingatlanok végrehajthatót és Czárán Edéné született Kricsa Róza, valamint Kricsa Anna végrehajtást szenvedőket illető épülettulajdonosi és térhaszon élvezeti jogára az árverést 688 frtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt jogok az **1889 évi szeptember hó 12-ik napján délelőtti 8 órakor** Gyergyószárhegy község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók a tulajdonos társak kivételével tartoznak a fenti jogok becsárának 10%-át vagyis 68 frt 80 krt. készpénzben vagy az 1881. LX t-cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számított: és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni

Kelt Gyó-Szentmiklóson 1889-ik évi július hó 2-ik napján.

A gyószentmiklósi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Szacsvay Imre,

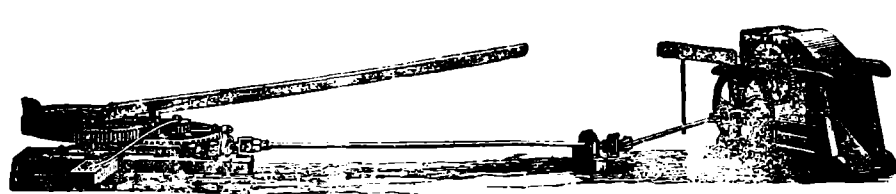
kir. aljbíró.

Szolid kereset!!

Állandó tartózkodásu egyéneket keresünk, kik hajlandók képviselőiségünket elvállalni és a törvény által engedélyezett sorsjegyeket részletfizetés mellett elárúsítani. Magas jutalék biztosítva.

Ajánlatok intőzendők: 3—3

May, Elfer és Adler,
bank- és váltó üzlet, Budapest.

18—20 Kézi, járgányos löberejű és gőz **oséplőgépek:**

Tisztító és Baker rosták, konkolyválasztó és osztályozó-gépek.

Szecs-kavágók, Varrógépek,
Tűzlecskendők, Harangok és Kúta
részletfizetésre, jótállás mellett választhatók **legolcsóbb budapesti árakon, fuvar felszámítása nélkül raktáronon.**

Minden 2 hétbe egész friss és legjobb minőségű **BECCSINI PORTLAND-CEMENT**
5 frt 50 kron és **HIDRAUL-MÉSZ** 4 frton
100 kilónként szállíthatok itteni raktárból.

RIEMER EDE,
első székely gépraktár Székely-Udvarhelyt.

Minden gép kipróbálva adatik ki raktárból!

Legolcsóbb budapesti árak részletfizetés és jótállás mellett.